

Sygn. akt V KK 471/21

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **J. P. i K. S.**

skazanych za przestępstwa z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 229 § 1 k.k.
w zw. z art. 12 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 22 listopada 2021 r.,
wniosków obrońców skazanych w przedmiocie wstrzymania wykonania
zaskarżonego prawomocnego orzeczenia, to jest wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 3 marca 2021 r., sygn. akt IV Ka (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 28 lutego 2020 r., II K
(...),

p o s t a n o w i ł
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W., wyrokiem z dnia 28 lutego 2020r ,sygn. akt II K (...) ,
skazał: J. P. za popełnienie dwóch ciągów przestępstw z art. 228 § 1 k.k. w zw. z
art. 12 k.k. na karę jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, zaś K. S.
za popełnienie przestępstwa z art. 229 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 10
miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok ten został zaskarżony przez obrońców oraz prokuratora.

Wyrokiem z dnia 3 marca 2021 r., sygn. akt IV Ka (...), Sąd Okręgowy w W.
zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Od tego orzeczenia Sądu Okręgowego kasacje wnieśli obrońcy: J. P. i K. S.. W tych kasacjach obrońcy zawarli wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonego prawomocnego wyroku

Obrońca J. P. uzasadniając ten wniosek powołał się na "wagę podnoszonych argumentów , jak i charakter kwestionowanych naruszeń, (które) wskazują , że prawdopodobieństwo zasadności zarzutów kasacyjnych jest tak wysokie, że uzasadnione jest podważanie domniemania trafności ustaleń przyjętych za podstawę prawomocnego orzeczenia"

Adw. K. F. obrońca K. S. wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia uzasadniał "oczywistą zasadnością podniesionych w kasacji zarzutów".. Drugi zaś obrońca tego skazanego adw. B. K. K. uzasadniał swój wniosek „zgłoszoną podstawą i wnioskiem kasacji”..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski są bezzasadny.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Norma ta nie wskazuje wprawdzie przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, to niewątpliwie winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w., zaś prawomocne wyroki korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie, że zastosowanie tej instytucji winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (zob. post. SN z dnia 18 listopada 2003 r., IV K.K. 347/03, OSNwSK 2003, poz. 2465; post. SN z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493). Tego rodzaju następstwa mogą zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza wniesionej kasacji świadczy o jej zasadności, a tym samym o konieczności uchylenia zaskarżonego nią wyroku. Wtedy bowiem dochodzi do sytuacji w której skazany odbywałby karę, czego z racji na charakter uchybień,

którymi jest dotknięty zaskarżony wyrok, nie powinien czynić, skoro wyrok ten na skutek wniesionej kasacji nie może się ostać.

Tego rodzaju sytuacja jednak nie zaistniała w niniejszej sprawie.

Z uwagi na wspomniany charakter orzeczeń będących przedmiotem (prawomocne i kończące postępowanie) zaskarżenia kasacją i związane z tym procesowe skutki, zastosowanie instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. powinno nastąpić tylko wówczas, gdy owa zasadność zarzutów kasacji jawi się jako nieomal pewna. To dopiero może uzasadniać odstępstwo od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnych orzeczeń. W sprawie niniejszej – nie przesądzając w tym miejscu końcowej oceny zasadności wniesionych kasacji – tego rodzaju uwarunkowania nie wystąpiły. Prawdopodobieństwo uwzględnienia tych kasacji – w obecnej ocenie uwarunkowanej charakterem niniejszego postępowania - nie jest na tyle wysokie, by to stanowiło wystarczającą podstawę do zastosowania przywołanej regulacji i – w konsekwencji – uwzględnienia przedmiotowych wniosków.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.